GÜNAYDIN
ustura
-Ayol, Saniye Hac'tan mı dönüyor?
-Yok canım, seyahatten... Kimbilir neler getirmiştir!...

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Ankara'dan Bay C. K. nın mektubuna cevaptır :

Markopaşa:
Sayın okurum,

Son haftalarda sizin sorduğunuz soruyu birçok okurum da sormaktadır. Uzun mektubunuzun sonunda konuyu özetliyerek, şöyle soruyorsunuz: "Bu işin sonu nereye varacak? Bu gidişe ne diyorsunuz?"

Okurlarıma daha önceki cevaplarımda politikayla uğraşmadığımı birkaç kez yazmıştım. Ustura, okurlarının iltifatına ermiş bir mizah dergisi olduğu, ben Markopaşa kulunuz da bu dergide dünyalığımı doğrulttuğum için, politikadan anlamam ama, bazı fıkralar, hikâyeler, masallar, meseleler bilirim. Gelin vazgeçin politikadan da ben size bir fıkra anlatayım.

Bir zamanlar-hangi zamansa-bir ülkede... hangi ülkeyse... bir kır atla bir boz eşek arkadaş olmuşlar, olur ya... Birlikte kırlarda gezer tozarlarmış. Günlerden bir gün iki arkadaş başkente varmışlar. Daha kentten içeri girmeden kır at, arkadaşı boz eşeğe,

-Eşek kardeş, demiş, benim başkentte görülecek bazı işlerim, takip edilecek evrakım filân var... Biz şimdi ayrılalım, akşam yine burada buluşur yerimize döneriz.

-Boz eşek kır ata,

-Olur at kardeş... demiş.

Ayrılmışlar. Akşam olup kır at buluşacakları yere gelmiş, ama boz eşek görünürlerde yok. Kır at beklemiş, beklemiş, gece bastırdıktan epey zaman sonra, "Herhalde zavallı eşek kardeşim nallı kasapların eline düştü" diye üzülerek dönmüş. Aradan bir yıl, üç yıl, beş yıl geçmiş... Günlerden bir gün, kırda otlarken boz eşeği görmez mi... Hemen yanına koşup,

-Aman eşek kardeş, demiş beni hatırladın mı... Hani seninle başkente gitmiştik de...

Boz eşek,

-Hiç hatırlamaz olur muyum, el-

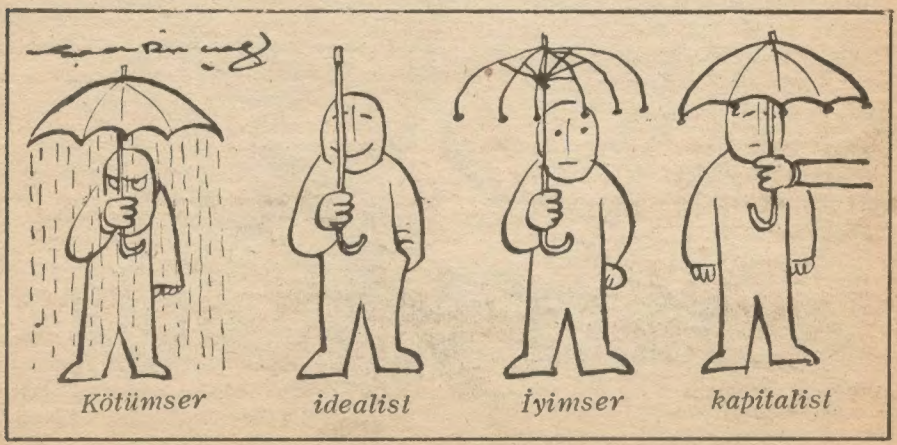

İster İnan

İSTATİSTİK

Yeryüzünde bir dakikada 4 ton tütün ve 1 milyon fincan kahve içilir: 3 bin ton kömür yakılır, 70 ton tuz, 1,5 milyon kilo şeker, 400 ton patates yenir ve 800 bin mektup postaya verilir.

FAŞİZM

Faşist İspanya'da 1953 yılında, bir gazetenin verdiği bir haber basın tarihine geçmiştir. Haber şuydu : "Dün iki tren çarpışmış, kazada on yolcu ölmüştür. Bereket versin, ölenlerin hepsi de üçüncü mevki yolcularıydı."

TARİHİ OBUR

Tarihin en büyük oburu Roma İmparatoru Vitellus'tur. Bu adam yalnız yiyecek için bir günde, bugünkü parayla 750 bin lira harcardı. Bir günde bin istiridye yermiş. Yediği yemekler arasında bülbül dili, tavuskuşu beyni, papağan yüreği, ceylanın karaciğeri gibi garip şeyler varmış. Bu obur imparator, annesini açlıktan öldürmüş. Çünkü bir kâhin kendisine, annesi kendisinden önce ölürse, çok uzun süre iktidarda kalacağını söylemiş.

İster Yat Yuvarlan

bet hatırladım... demiş.

-Buluşmak üzere söz verdiğimiz yere dönmedin, ben de bekledim, bekledim, senden artık umudu kestim... Bunca yıl da görünmedin. Hayrola, başına bir iş mi geldi?

Boz eşek,

-Hiç sorma, demiş, başıma ne işler geldi, neler, neler... Senden ayrılıp kentte gezerken, baktım bir alanda insanlar toplanmışlar. Ne oluyor, diye sokulmamla, öyle itiş kakış ki, beni iteliye kakalıya bir yüksek yere çıkardılar. Ben de şaşkınlıktan anırmaya başladım. Bir alkıştır koptu. Gayet hararetli ve sürekli alkışlar...

-Eee sonra?

-Sonrası, beni alıp götürdüler, başkan yaptılar...

Kır at şaşkınlık içinde sormuş:

-Peki, senin eşek olduğunu anlamadılar mı?

Boz eşek,

-Anladılar, anladılar ama, de-

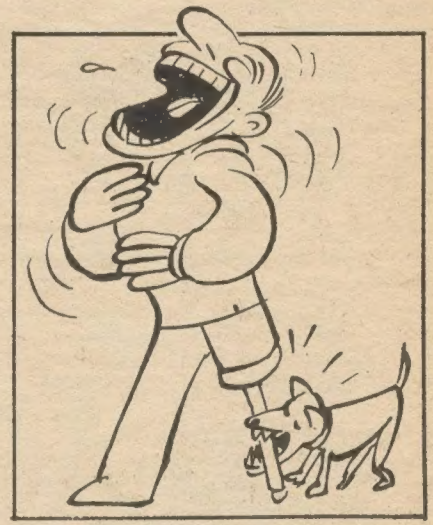

miş, aradan da beş yıl geçti işte..

İşte böyle sayın ve sevgili okurum, durum bu... Çok rica ederim, bana politika konularından sormayın, tatlı şeyler sorun ki neşemizi bulalım.

ULUSLARIN GÖRÜŞ AÇILARI

Bir mizahçı, "Ulusların anlaşamamaları, aynı şeyleri ayrı açılardan görmelerinden ileri gelir" diyor. Voltaire de, "İnsanlar kelimele - re ayrı anlamlar verdikleri için anlaşamıyor - lar" diyor. Bir mizahçının düzenlediği aşağıdaki, ulusların genel karakter tablosu da bu yar - gıları doğruluyor.

BARIŞ
Fransız için:Rüyâdır.
İngiliz için: Güvendir.
İtalyan için:Uzlaşmadır.
Alman için:Mütarekedir.
Amerikan için:Gizli savaştır.
Türk için: Sözdür.

ASKERLİK
Fransız için:Zorunlu.
İngiliz için:İyi bir mevki
İtalyan için: Angarya.
Alman için: Ödev.
Amerikan için: Spor.
Türk için: Bir ömür.

BONO
Fransız için:Kanunî sahte para.
İngiliz için: Gerekli.
İtalyan için:İyi bir buluş.
Alman için:Kâğıt parçası.
Amerikan için:Her şey.
Türk için: Sıkıntı.

SİYASİ TARTIŞMA
Fransız için:Hayat.
İngiliz için:Nezaket
İtalyan için:Komplo.
Amerikan için:Ya katır ya fil.
Türk için :Kavga.

DÜNYADA EN GÜZEL ŞEY
Fransız için:Esprili genç kadın
İngiliz için :Gemi.
İtalyan için:Akılsız güzel.
Alman için:Askerî geçit resmi ve tören.
Amerikan için:Dolar için iş.
Türk için:Buyrun, oturalım.

BİR KADIN KARŞISINDA
Fransız: Göz kırpar
İngiliz: Selâm verir.
İtalyan:Dudaklarını uzatır.
Alman:Esas vaziyete geçer.
Amerikan:Hesap yapar.
Türk:(Sansüre tabidir.).

KONUŞMA SIRASINDA
Fransız:Düşünmez ama konuşur.
İngiliz:Çok dinler, az konuşur.
İtalyan:Hiç dinlemez, hep konu - şur.
Alman:Yavaş konuşur, hızlı dü - şünür.
Amerikan:Hem düşünür, hem konuşur.
Türk:Hepsi birden konuşur.

KANUN KARŞISINDA
Fransız:Baş kaldıramamanın sıkıntısını duyar.
İngiliz:Kendiliğinden baş eğer.
İtalyan:Baş eğmek zorunda kalır.
Alman:Az bulur, ilâveler yapar.
Amerikan:Farkında değildir.
Türk:Baş üstüne.

ŞEMSİ BELLİ
den
TAŞLAMA

KARA KALEM

Omuzunda çıban
Boynunda çıban
Beyninde çıban, belinde çıban
Her taraf kabuk kabuk yaralı
Her tarafı vıcık-vıcık ve renk renk
Frak giymiş bir de üstelik
Baloya gelmiş pezevenk '.

Şemsi Belli

ATASÖZLERİ

Kadın yankı gibidir;Son susan hep odur. -Alman atasözü-

▼

Karısına inanan aldanır,inanmayan aldatılır. -Fransız Atasözü-

▼

Kadın,evlenme dairesine melek girer,ama ordan şeytan çıkar

-İtalyan atasözü-

▼

Kocanın karısını dögmesi,un çuvalına vurmak gibidir,iyi yanı gider,kötü yanı kalır.

-Rus atasözü-

▼

Nişanlı süttür, gelin kaymaktır,karı ekşi miktir.

-Alman atasözü-

▼

Kadın ayakkabı gibidir,tam ayağa uyma ya başlayınca atmanın zamanı gelmiştir, yenisini almak gerekir.

-Fransız atasözü-

▼

Müthiş kadın yoktur, yalnız ahmak erkek vardır

-İspanyol atasözü-

▼

Bir erkeğin hayatında iki mutlu gün vardır;Evlendiği ve ayrıldığı gün...

-İtalyan atasözü-

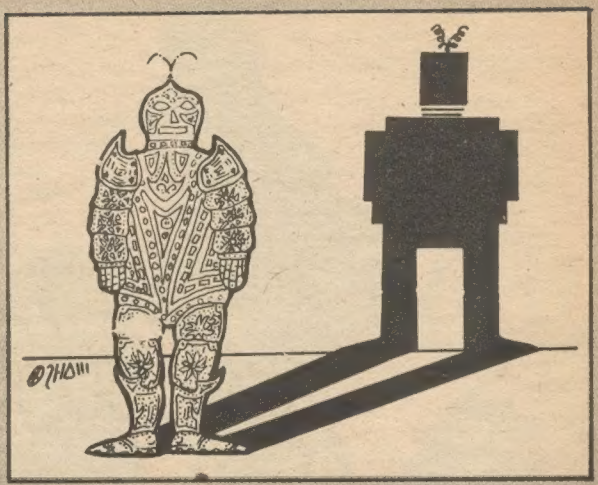

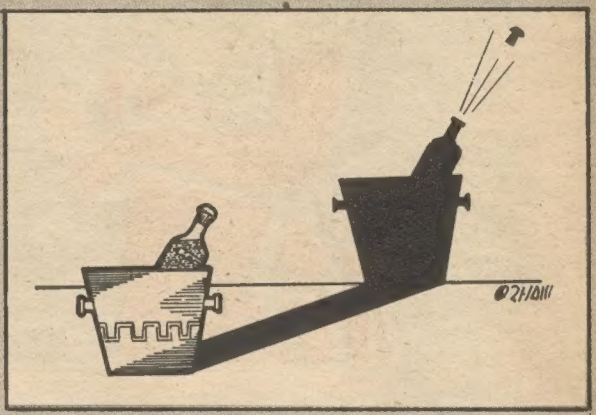

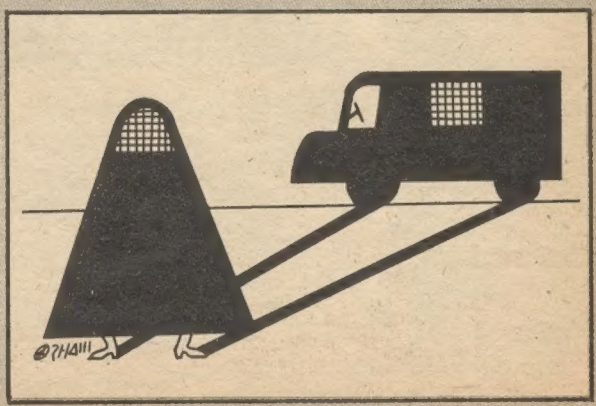

USTURA YÖNETMENLERİNE

Birkaç karikatürümü gönderiyorum. Bu karikatürleri, ünlü Amerikan mizah dergisi MAD'in 107, 114, 131 sayılarında çıkan Sergio ARAGONES'in çizdiği "The Shadow knows" adlı karikatürlere karşı çizdim ve karikatürlerime "Gölgelerin dili" adını verdim.

Karikatürlerimi sizlere beğendirebildimse ne mutlu bana.

İlk karikatürüm 1966 da "Demokrat İzmir" gazetesinde yayınlandı.. İzmir Çınarlı Sanat Enstitüsü Makine ressamlığı öğrencisiyim. İlerde iyi bir reklamcı ve afişçi olmak arzusundayım.

ORHAN AKSOY

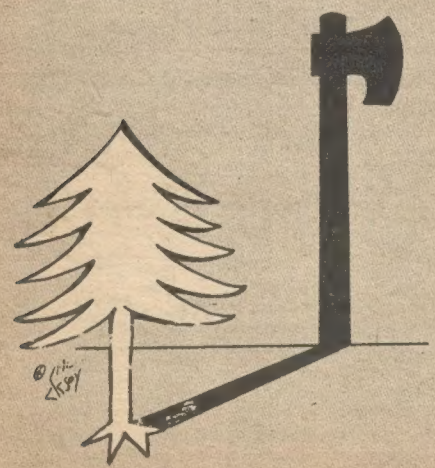

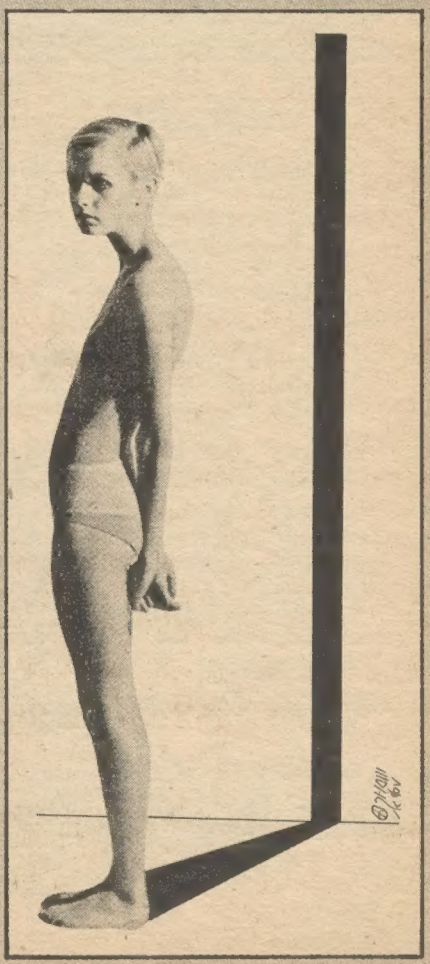

YERLİ FIKRALAR

YEMEZLER

Abdülhamit döneminde Akdeniz'de giderken bozulan bir vapur, yoluna gidemeyip bir kıyıda demirlemiş. Hava çok sıcak olduğundan tayfalar denize girmeye başlamışlar. Kaptan,

-Buralarda köpekbalığı çoktur, kimse denize girmeyecek! diye emir vermiş.

Gece yarısından sonra sıcağa dayanamayan tayfalar, kaptan uyudu sanarak denize dalmışlar. Kaptan, lombozdan başını uzatıp da tayfaları denizde görünce kızmış,

-Hadi benden korkmadınız, köpekbalıklarından da mı korkmazsınız ? diye bağırmış.

Denizdeki tayfalardan biri seslenmiş :

-Merak etme beybaba, köpekbalıkları bizi yemez ! Biz, köpekbalıklarına karşı tedbirimizi aldık.

-Neymiş tedbiriniz?

Tayfalardan biri güverteye çıkıp çıplak sırtındaki yazıyı kaptana göstermiş : "Padişahımızın sayesinde gül gibi geçinip gidiyoruz!.."

Kaptan,

-Nedir bu? Köpekbalığına karşı muska mı? diye bağırınca tayfa,

-Aman beybaba, demiş. Bu lâfı köpekbalıkları bile yemez !

BÖYLELERİNİN

Çok sövüyor diye bir adamı kadıya şikâyet etmişler. Kadı da, tanıkları çağırıp dinledikten sonra, sanığa,

-Bak, demiş, tanıkların da söylediğine göre sen herkese sövüyormuşsun... Neden sövüyorsun?

Adama tam cevap verecekken, mahkemenin kapısı küt diye açılmış, bir adam, kan-ter içinde, soluk soluğa içeri girince kadı,

-Bre efendi, nedir bu telâşın ? Çok acele görülecek bir işin mi var? diye sormuş.

Adam,

-Evet, kadı efendi... demiş.

-Nedir?

-Üstümdeki şu elbiseyi görüyorsunuz ya...

-Görüyorum.

-Bunu bir terzi dikti.

-İyi ya, her elbiseyi bir terzi diker.

-Terzi bu elbiseyi makasla kesip biçti.

-Evet?

-O makası da bir demirci yapmıştı.

-Eee?

-İşte benim bu elbisemi diken terzinin makasını yapan demircinin babası öldü. Acaba ölen adamdan bana miras düşer mi, düşmez mi? Öğrenmeye geldim.

Sesini çıkarmadan dinleyen sanık birden patlamış :

-Kadı efendi, kadı efendi!.. Ben işte böylelerinin ta...

Adama sunturluyu savurup rahatlayınca, Kadı da,

-Hay ağzın dert görmesin oğlum... Hadi gülegüle ! demiş.

Yarışma Fıkraları

Vezirköprü-PTT Dağıtıcısı Selahattin Yalçın yazıyor:

113 ÜFLEMEK YETMEZ

Ben PTT dağıtıcısıyım. Arada bir de gişe memuruna yardım ediyorum.

Bir gün pul verdiğim bir adam,

-Bu pul yapışmıyor, dedi.

-Islattınız mı? diye sordum.

-Hayır, üfledim.. deyince yanımdaki memur,

-Üflemek yetmez, dedi, üç kulhuvallahi ile bir de elham okuyacaksınız ki yapışsın...

■

İzmir-Akbank T.A.Ş İzmir Şubesi Vezne Şefi Lâtif Seden yazıyor:

114 HANİ MÜDÜRDÜ?

Müdürümüz,

-Tanıdığınız bir çamaşırcı kadın varsa, pazar günü evime gelebilir mi? dedi.

Ben de yıllardır evimizde çalışan Fatma adlı kadını, müdürün evine götürdüm. Müdür, bize ikramdan sonra kirli çamaşırları çıkardı, yastık, yorgan yüzlerini almak için içeriye gidince Fatma bana,

-Bu adamın karısı yok mu? dedi.

-Yok...

-Oooo, dünya yıkılsa ben bu bekâr adamın evinde çamaşır yıkamam!

Fatma döner giderse müdüre çok mahçup olacaktım. Başladım Fatmaya diller dökmeye!

-Canım bu adam müdür...

-Bana saldırırsa?

-Yok canım, daha da neler. Koskoca müdür, hiç sana saldırır mı?

-Yaaa, demek müdür...

-Müdür ya...

Eh, müdürse yıkarım...

Fatma'yı bırakıp çıktım. Akşam evime dönerken, parasını alıp işinden dönen Fatma'yla karşılaştım.. Dönüp bana baktı,

-Tüh sana, hani müdürdü... dedi.

■

Manisa-Dinçermah. Sağlıksok. No-75, Fikriye Aykaç yazıyor:

115 BULMACA

Zamanın padişahı, değişik kılığa bürünür, yanına da vezirini alıp ülkesinde geziye çıkar. Soğuk bir günde çift süren yaşlı bir köylüye,

-Hey ahbap, der, çok geç kalmışsın...

Karşısındakinin padişah olduğunu bilmeyen yaşlı adam,

OKUR KARİKATÜRLERİ

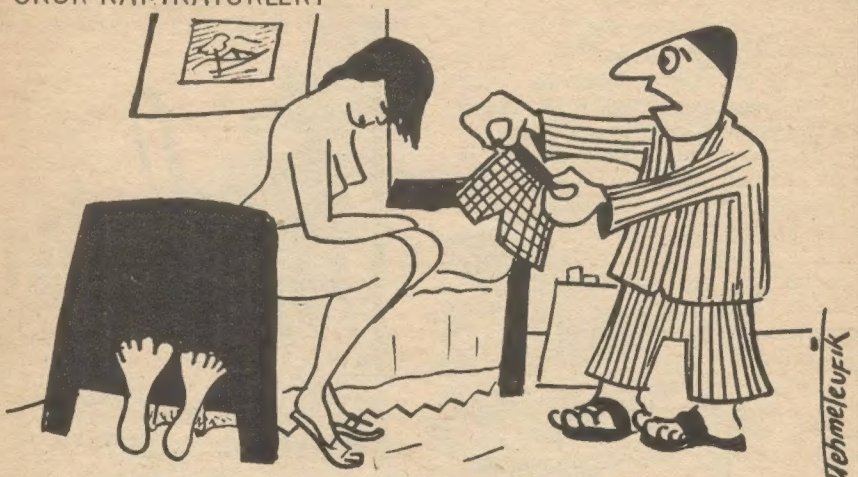

-Benim böyle bir donum yoktu galiba...

-Erken davrandım ama ele yaradı..der.

Padişah,

-Altıyı ne yaptın? diye sorar.

Köylü cevap verir:

-Altının yanına altı daha kattım, ama yine de otuz ikinin hakkından gelemedim.

-Otuz ikiyi ne yaptın?

-Otuz iki gideli yıllar oldu.

-Sana bir kaz göndersem yolar mısın?

-Hele sen kazı gönder, yolması kolay...

Saraya dönünce padişah vezirine,

-Senin yanında köylüye sorular sordum, o da anlamlı cevaplar verdi.

Ben yaşlı köylüye ne dedim, o bana ne demek istedi? diye sorar.

Vezir bilemeyince padişah,

-Git köylüye sor da öğren! der.

Vezir gidip köylüye sorar. O da,

-Hele on altın ver de söyliyeyim der.

On altını alınca söyler:

-O bana, neden erken evlenmedin, diye sordu, ben de erken evlendim ama kızlarım oldu, onları da kocaya verdim, eloğluna yaradı, dedim.

-Ya ikincisi?

-On altın daha ver söyliyeyim.

On altın daha aldıktan sonra söyler:

-O bana niye altı ay yaz çalış - madın, diye sordu, ben de ona altı ay yaza altı ay kışı katıp çalıştım, ama yine bu otuz iki diş boğazın hakkından gelemedim, dedim.

-Ya üçüncüsü?

On altın daha alan köylü,

-O bana dişlerin ne oldu, diye sordu, ben de döküleli yıllar oldu dedim.

-Kaz göndersem yolar mısın, dedi, sen nele gönder kolay, dedin. O ne demek?

-Ver on altın daha, söyliyeyim.

On altın daha alan köylü şöyle der:

-O bana seni gönderdi, ben de senden altınları yoldum: işte bu...

İbrâhim Âlâeddin Gövsa

Kalem

YAZARIN, AĞUSTOS 1936'DA YAYINLANMIŞ BİR YAZISI

Fikir hayatı olanlar için kalem, eşyadan biri değil, âzadan biridir. Hem de parmaktan üstün ve başa, yakın bir uzuv... Dil, sözü kulaklara veriyor, kalem uzaklara...

Eskiden kalemin cennetten çıkma olduğuna inanırlardı. Onda yaratıcılık sıfatının bulunması, bu inanışı haklı göstermez mi? Yirminci yüz yıla kadar tılsımlı ve kutsal şeyler gibi itibar görmesi bundan olacak. Yerlere düşen bir kalemi öpüp başa koymak bizde de töre değil miydi?

Bir bakımdan kalem, kılıca benzer. Ancak onu iyi kullanmak için yalnız bilek ve yürek kuvveti yetişmiyor. Ehlinin elinde kalem, Musa'nın âsâsı, ama böyle olmayanlarda Allahın belâsıdır.

Üç türlü kalem vardır: Bitkisel kalem, hayvansal kalem, madenden kalem! Her birinin yalnız zamanı ve ortamı değil, eseri de bambaşka bir nitelik gösterir. Bitkisel, yani kamış kalem, içli ve mistik bir ruh taşırdı. Rüzgarlara ve soluklara ses vermiye alışkın kamış parçası, kalem olduğu zaman kağıt üzerinde yine şakımaya başlardı. Sekiz-on yazıcının yazı yazdığı bir odaya girdiğimiz zaman, bir çin-orkestrası işitiyorum, sanırdınız. Onun edebiyatı ve Divan şiiri kamış kalemle yazılmış oldukları içindir ki, beyinden çok duyguya dokunur.

Hayvansal kalem dediğimiz tür, kaz ve kuğu gibi büyük kuşların kanatlarından yapılanlardır. Kuş kanadından yapılma kalemin biraz havaf olacağı hatıra gelir. Ama eski Avrupa klâsikleri hep kaz tüyüyle yazılmış oldukları halde yine bugünküler kadar uçarı değildiler.

Madde ruhu öldürdüğü gibi, yirminci yüzyılda madenden kalem bitkisel ve hayvansal kalemleri orta-

ANAHTAR

Ana, baba ve altı çocuklu mutlu aile yemekli kır gezisine çıkmışlardı. Açık havada koştular, eğlendiler, iyice acıktılar. Açlıktan bayılacak gibi olmuşlardı ki baba, bütün cep astarlarını dışarı çevirip, aranıp tarandıktan sonra,

-Eyvah, dedi, konserve kutularının anahtarlarını unutmuşum..

Açlıktan çocuklar konserve kutularını dişleriyle parçalıyacak haldeydiler.. Umarsız, karınlarını doyurmak için evlerine döndüler. Altıncı kata çıktılar. Elini cebine atan baba,

-Müjde çocuklar, dedi.

-Ne var?

-Konserve kutusunun anahtarını buldum.

Karısı,

-Artık gereksiz... dedi.

Koca,

-Hiç gereksiz olur mu, dedi, şimdi mer-

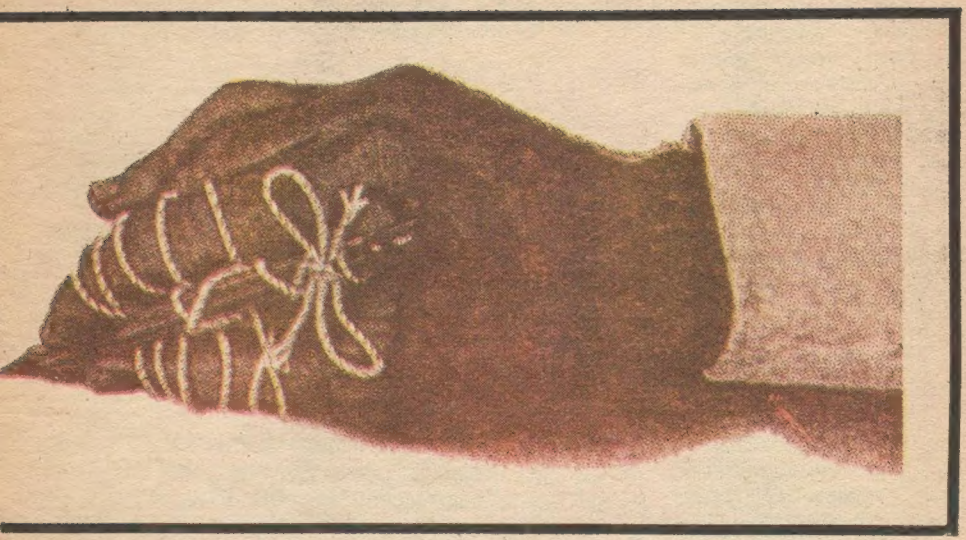

dan kaldırdı. Dünyanın her yerinde şiirin ve edebiyatın düşmesinde bunun kesin etkisi vardır. Çelik ya da kurşunkalemde, kamıştan ya da kuştan sinmiş ruha benzer bir içtenlik bulunabilir mi?

Eskiden kamışla yazıyorduk. Kalemlerimiz çelikleşeli yazılarımız sağlamlıklarını yitirmişlerdir.

Nef'f, kalemine "Zenci hadım" derdi. Namık Kemal de "Arap köle" adını vermişti. O tutsak kalemlerin sahiplerine ne candan bir bağlılıkla baş eğdiklerini düşündükçe bugünkü yazarlarımızın çoğunun ellerindekini birer Yeniçeri zorbasına benzetiyorum. Bununla birlikte sahibinden başkasının tutsağı olan kalemin de mayasında süpürge çöpü vardır.

Büyükler, üstünü başını kirletmesin diye çocuklara kalem vermezlerdi. Bugün gazetelerimizin çoğu, karalama defterlerine benziyor. Belli ki kalem çoluk çocuk eline düşmüştür. Ama zavallı kamış değil ki dile gelsin de feryat edebilsin!...

---

diven başına oturup konserve yiyeceğiz... Çünkü, evin anahtarını bulamadım şimdi dé.

YAŞ

Olayda tanık kadının yaşı önemli olduğu için yargıç, tanık'a:

--Yemin de ettiniz, yaşınızı doğru söyleyin! dedi.

Kadın,

--Yirmi bir yaşımı birkaç ay geçtim..dedi.

--Kaç ay?

--Seksendört ay...

AYDIN YAMYAM

Balta girmemiş ormanda dolaşan Avrupalı avcı, kızarmış insan eti yiyen yamyamla konuştu. Yamyam Oxford Üniversitesi'ni bitirmiş oldu - ğunu söyleyince, Avrupalı avcı,

--Çok tuhaf! dedi.

--Nedir tuhaf olan?

--Hem üniversite bitirdiğinizi söylüyorsunuz, hem de insan eti yiyor - sunuz...

Yamyam,

--Evet ama, çatal bıçaklı yiyorum...dedi.

ÜNLÜ DELİKLER

Şakir Balkı

Saç sakala karışıp günlerimi kitaplar arasında geçirmem, dostlarımı üzmeye başladı. Oysa ben, en mutlu anlarımı yaşıyordum. Bilimsel çalışmalarımı orada burada sürdüremezdim elbet. Kitapları okurken karnım doyuyor, ısınıyordum. Üstelik seviyordum kitapları. Kimseye bir zararım var mı benim?

Delikler üstüne çalışıyordum.

Siyasal bağımsızlığımız bir yana, bilimsel bağımsızlığımızı düşünüyordum. Deliklerle ilgili araştırmam, insanlara mutluluklar getirecektir. Kavga sona erecektir, büyük balıklar küçük balıkları yutamayacaklardır.

İnsanlar ilk kez tekerleği bulmuşlardır. Bir delik arıyordum, birçok delikler onun karşısında direnmesinler. Bir delik daha arıyordum, içinden büyük delikler geçemeyeceği bir delik. Delikler alıyor, kovalar satıyordum. Uzun bir süre uğraştım ama, küçük deliklerden büyük delikleri geçiremedim. Eşitlikten yana da, özgürlükten yana da aralarında bir bağıntı bulamadım

Sıfırın bir delik olduğuna karar vermem kolay olmadı. Tüm gücümü toplayarak bir delik açtım. Ve deneylerime başladım. Yoo, bu delik beni şaşkına çevirdi. Gözlerime inanamıyordum, ben neler görüyordum? Bir sürü hergele pazarlığa oturmuşlardı... Bir satış vardı.. Gözlerime inanamıyordum, işte üçkağıtçılar geçiyorlardı. Bunlarla savaşa karar verdim. Oysa ben bu delikten başka şeyler bekliyordum.

Çağımızın en ünlü deliklerini işliyordum.. Ben istiyordum ki, büyük delikler, küçük deliklerin üstüne çıkmasınlar. Her yere delikler açınca, bir delikli demokrasi çıktı karşıma. İşi tersine çevirince demokrasili bir delik oldu. Rezalet bu...

Siyasal konulardan daima nefret ederim. Bugüne dek hiç bir bilginin ele alamadığı bir delik konusuyla uğraşıyordum. "Deliklerin Anatomisi"adındaki yapıtımda çok derinlere indim, ama dibini bulamadım gitti. Yüksekkaldırım'daki araştırmalarım tam on yıl sürdü. Bu uzay çağında yüzeyde kalmak, bir bilim adamı için deliliktir.

Truva Savaşı, aslında bir delik savaşıydı.

Bir yurttaş bağırıyordu:

Kimimiz öldük,
Kimimiz delik deldik,
.....

Odamın içi burgularla, matkaplarla dolup taşıyordu. Bir delik daha deldim. Delikten dışarı bakıyordum. Gözlerimin önünden aç insanlar geçiyordu. Ağla-

"Ya!.. Demek, hayatımın en iyi biriki sömestrini sana verdikten sonra..."

şıyorlardı. Bir ülkeydi burası... Büyük deliklerin küçük delikleri yuttuğu bir ülke. Bir savaş alanıydı burası... Yoksul köylüler ölülerini topluyorlardı. Bu delik beni allak bullak yaptı. Hemen deliği kapattım..

Deliklerin geometrik yapıları hep aynıdır. Sosyetik delik, geometrik delik arasında tersine orantılı bir bağıntı buldum.

Deliklerle uğraşırken Brigitte Bardot ile karşılaştım. Selâmlaştık. Fransız Ulusal Kitaplığına kapandım.

Amerikan delikleri işledim. Yalama olmuşlardı. Çok uğraştırmışlardı beni. Bu Amerikan delikleri başka deliklere benzemiyorlardı. İçine düşmeye gelmez. İlk hamlede laçka gibi görünürler se de, inanmayın: deliğin yavaş yavaş daraldığını görürsünüz.

Bando, marşlar çalıyordu:

"Cep delik, cepken delik
Kol delik, mintan delik
Yen delik kaftan delik
....."

Bir delik daha deldim. Neler seyrediyordum bu delikten. Dişlerimi ne kadar sıktımsa da para etmedi. Gözlerimi kapatıyordum olanları görmemek için. Hemen kapattım deliği..

Deliklerin en mutlusu anahtar deliği. Merhaba anahtar deliği merhaba!...

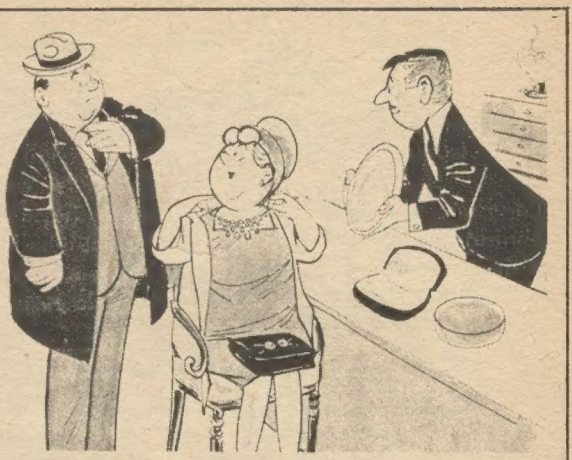

-Ben herşeyi düşündüm, merak etme! Belki paran yetmez diye senin çek defterini yanıma aldım..

REKOR

Cannes'da milyonerlerin kaldığı otelde birkaç gün geçiren bir Amerikalı zengin, otelin yaşlı kapıcısına sordu:

-Bugüne kadar aldığınız en yüksek bahşiş ne kadardır?

-On bin frank efendim.

Amerikalı zengin cebinden çıkardığı yirmibin frankla birlikte kartını da kapıcıya uzatıp,

-Birisi size, en yüksek bahşişi kimin verdiğini sorarsa adımı söylersiniz! dedi.

-Başüstüne efendim.

-Haa... merak ettim, size on bin frankı veren kimdi?

-Geçen yıl, adını soranlara adını söylememi isteyen bir Amerikalı zengindi ama kim olduğunu hatırlamıyorum.

KURTULUŞ

İki İngiliz lordu konuşuyordu:

-Duyduğuma göre karınız şoförünüzle kaçmış. Çok üzüldüm.

-Bence isabet oldu. Kaç zamandır aptal şoförüme yol vermek niyetindeydim.

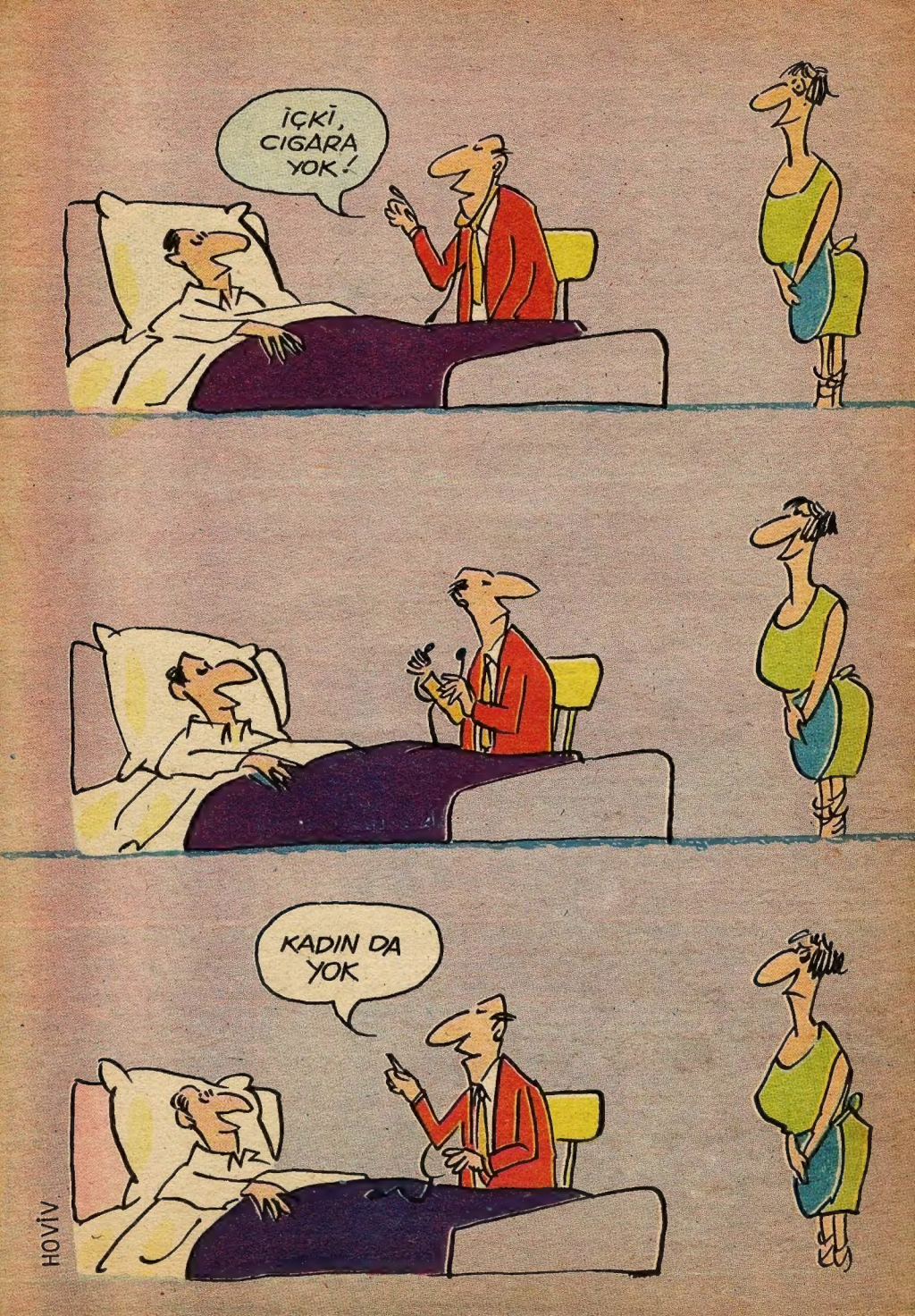
İÇKİ, CIGARA YOK!
KADIN DA YOK
HOVİV